

Cauza C-671/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

13 noiembrie 2023

Instanța de trimitere:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania)

Data deciziei de trimitere:

8 noiembrie 2023

Reclamantă:

M

Pârâtă:

Banca Lituaniei

Obiectul procedurii principale

Litigiul principal privește anularea unei decizii a Autorității pentru Piețe Financiare din cadrul Băncii Lituaniei și a unui ordin de adoptare a măsurilor necesare.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea articolului 59 din Directiva (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului; articolul 267 al treilea paragraf TFUE.

Întrebările preliminare

1. Articolul 59 din Directiva 2015/849 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul în care autoritatea națională competentă constată, în cursul unei inspecții unice, o serie de încălcări ale unor seturi diferite de cerințe prevăzute la articolul 59 alineatul (1) literele (a)-(d) din

Directiva 2015/849, fiecare dintre aceste încălcări este considerată a constitui o încălcare sistematică distinctă, iar pentru fiecare dintre aceste încălcări se aplică o amendă distinctă, ținându-se seama de cuantumul maxim al amenzii prevăzut de legislația națională de transpunere a Directivei 2015/849?

2. Articolul 59 din Directiva 2015/849 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul în care autoritatea națională competentă constată, în cursul unei inspecții unice, o serie de încălcări ale aceluiași set de cerințe prevăzute la articolul 59 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva 2015/849, fiecare dintre aceste încălcări este considerată a constitui o încălcare sistematică distinctă, iar pentru fiecare dintre aceste încălcări se aplică o amendă distinctă, ținându-se seama de cuantumul maxim al amenzii prevăzut de legislația națională de transpunere a Directivei 2015/849?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la cel puțin una dintre întrebările de mai sus, ce criterii trebuie luate în considerare pentru a stabili dacă o încălcare prevăzută la articolul 59 din Directiva 2015/849 este sistematică?

Dispoziții de drept al Uniunii și jurisprudență a Curții de Justiție invocate

Considerentul (59) și articolele 5 și 59 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO 2015, L 141, p. 73) (denumită în continuare „Directiva 2015/849”).

Hotărârea din 24 octombrie 2013, Comisia/Italia (C-151/12, EU:C:2013:690, punctul 26 și jurisprudența citată).

Hotărârea din 14 februarie 2012, Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2012:71, punctul 60).

Hotărârea din 30 aprilie 2019, Italia/Consiliul (Cota de pescuit pentru peștele-spadă mediteranean) (C-611/17, EU:C:2019:332, punctul 111).

Hotărârea din 26 martie 2020, ERG și alții (C-496/18 și C-497/18, EU:C:2020:240, punctul 93, precum și jurisprudența citată).

Hotărârea din 12 mai 2022, U.I. (Reprezentant vamal indirect) (C-714/20, EU:C:2022:374, punctele 59-61).

Dispoziții naționale invocate

Articolul 2 alineatul 7, articolul 9 alineatele 1, 13, 14, 16 și 17, articolul 10 alineatul 1, articolul 11 alineatul 1 punctul 4), articolul 11 alineatul 3, articolul 14

alineatul 1 punctul 4), articolul 14 alineatul 3 punctul 2), articolul 14 alineatul 3 punctul 3), articolul 14 alineatul 5, articolul 16 alineatul 2, articolul 22 alineatele 1 și 2, articolul 29 alineatul 1 punctele 2), 3), 4), 8), 9) și 10), articolul 29 alineatul 2, articolul 29 alineatul 3 punctul 4), articolul 29 alineatul 7, articolul 34 și articolul 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea Republicii Lituania privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului (în versiunea modificată prin Legea nr. XIII-1440 din 30 iunie 2018, denumită în continuare „Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului”).

Legea Republicii Lituania privind Banca Lituaniei (în versiunea modificată prin Legea nr. XIII-1854 din 20 decembrie 2018, denumită în continuare „Legea privind Banca Lituaniei”), articolul 43³ alineatele 7-10.

Punctul 18.1 din Procedura de calcul al amenzilor aprobată prin Rezoluția nr. 03-126 a Consiliului de administrație al Băncii Lituaniei din 10 iulie 2018 (denumită în continuare „procedura de calcul”).

Punctele 4, 30, 31.3.4 și 33 din Instrucțiunile pentru participanții la piața financiară pentru prevenirea spălării banilor și/sau a finanțării terorismului, astfel cum au fost aprobate prin Rezoluția nr. 03-17 a Consiliului Băncii Lituaniei din 12 februarie 2015 (versiunea originală, denumite în continuare „instrucțiunile”).

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Potrivit deciziei din 13 noiembrie 2020 a directorului Autorității pentru Piețe Financiare din cadrul Băncii Lituaniei, intitulată „Aplicarea unei sancțiuni instituției M” (denumită în continuare „decizia atacată”), reclamanta M (denumită în continuare „reclamanta”), o instituție emitentă de monedă electronică, a săvârșit opt încălcări ale Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și ale instrucțiunilor. Perioada examinată este cuprinsă între 1 aprilie 2019 și 31 martie 2020.
- 2 S-a constatat că, în perioada examinată, reclamanta nu a instituit un proces de evaluare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului (denumite în continuare „SB/FT”) în toate activitățile sale și nu a efectuat o evaluare a riscurilor de SB/FT pentru toate activitățile sale și că procedurile de evaluare a riscurilor referitoare la clienți, stabilite și instituite de reclamantă, nu permiteau clasificarea adecvată a clienților pe grupe de risc și, în consecință, reclamanta a încălcat cerințele prevăzute la articolul 29 alineatul 1 punctele 2), 3 și 4) și la articolul 29 alineatul 7 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și la punctele 4 și 30 din instrucțiuni (încălcarea 1).
- 3 Identificarea de la distanță a clienților săi de către reclamantă a fost semnificativ eronată, reclamanta efectuând o identificare incorectă în ceea ce îi privește pe unii dintre clienții săi persoane fizice și, prin urmare, a încălcat cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul 1, la articolul 10 alineatul 1, la articolul 11 alineatul 1

punctul 4) și la articolul 11 alineatul 3 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (încălcarea 2).

- 4 S-a constatat că reclamanta nu a asigurat aplicarea corectă a unor măsuri de precauție sporită pentru identificarea clienților în ceea ce privește clienții cu risc mai ridicat și, prin urmare, a încălcat cerințele prevăzute la articolul 14 alineatul 1 punctele 4) și 5) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Reclamanta nu a obținut aprobarea unui cadru superior înainte de a stabili o relație de afaceri cu o persoană expusă politic; reclamanta nu a luat măsurile adecvate pentru a identifica sursa activelor și a fondurilor utilizate în relația de afaceri sau în tranzacție și, prin urmare, a încălcat cerințele prevăzute la articolul 14 alineatul 3 punctele 2) și 3) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (încălcarea 3).
- 5 Procedurile reclamantei de identificare a clienților și de verificare a identității acestora nu au asigurat faptul că scopul și natura relației de afaceri cu clientul erau clare și inteligibile în toate cazurile, iar reclamanta nu și-a îndeplinit întotdeauna în mod adecvat obligația de a înțelege natura activității clientului ca persoană juridică, încălcând astfel cerințele prevăzute la articolul 9 alineatele 13 și 14 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (încălcarea 4).
- 6 S-a constatat că reclamanta nu a actualizat în mod corespunzător informațiile de identificare a clienților și a beneficiarilor în perioada examinată, cu încălcarea articolului 9 alineatul 17, a articolului 29 alineatul 1 punctul 8 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și a articolului 33 din instrucțiuni (încălcarea 5).
- 7 S-a arătat că reclamanta nu s-a asigurat că tranzacțiile încheiate în cadrul relației de afaceri erau conforme cu profilul comercial și cu profilul de risc al clientului. Întrucât nu a fost efectuată o analiză cuprinzătoare a tranzacțiilor și a operațiunilor de plată ale clientului, reclamanta nu a avut suficiente cunoștințe cu privire la comportamentul clientului pentru a putea identifica în mod corespunzător tranzacțiile și operațiunile suspecte și, prin urmare, reclamanta a încălcat cerința prevăzută la articolul 9 alineatul 16 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Măsurile instituite de reclamantă pentru monitorizarea relațiilor cu clienții și a tranzacțiilor acestora au fost insuficiente pentru a gestiona în mod adecvat riscurile de SB/FT și, prin urmare, au încălcat articolul 29 alineatul 1 punctul 3) și articolul 16 alineatul 2 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (încălcarea 6).
- 8 Controalele și procedurile interne ale reclamantei nu au asigurat în toate cazurile punerea în aplicare corespunzătoare a cerințelor privind măsurile restrictive și sancțiunile financiare internaționale, astfel încât reclamanta a încălcat cerințele prevăzute la articolul 29 alineatul 1 punctul 4) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și la punctul 31.3.4 din instrucțiuni (încălcarea 7).

- 9 S-a constatat că, în perioada examinată, reclamanta nu a desemnat un membru al consiliului de administrație responsabil cu punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a SB/FT prevăzute în Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, încălcând astfel cerința prevăzută la articolul 22 alineatul 1 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Controlul intern al reclamantei în ceea ce privește gestionarea riscurilor de SB/FT nu a fost suficient de eficace, reclamanta nu a dispus de resurse umane suficiente și nu a controlat în mod corespunzător procesele legate de prevenirea SB/FT și, din cauza deficiențelor identificate în organizarea formării, personalul responsabil de punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a SB/FT nu a fost informat în mod adecvat cu privire la importanța cerințelor privind prevenirea SB/FT sau cu privire la rolurile și responsabilitățile sale, ceea ce a condus la o încălcare a articolului 22 alineatul 2 și a articolului 29 alineatul 1 punctele 9) și 10) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (încălcarea 8).
- 10 Pârâta, Banca Lituaniei (denumită în continuare „pârâta”), a aplicat opt amenzi pentru încălcările constatate (câte 55 000 de euro pentru fiecare dintre încălcările 1-3, 6 și 7, câte 35 000 de euro pentru fiecare dintre încălcările 4 și 5 și, respectiv, 25 000 de euro pentru încălcarea 8).
- 11 Pârâta a calculat cuantumul amenzilor în temeiul (i) dispozițiilor articolului 43³ alineatul 10 din Legea privind Banca Lituaniei și (ii) al procedurii de calcul. Aceasta a considerat că încălcările 1-7 erau grave și sistematice. Pârâta a calculat fiecare amendă în conformitate cu cuantumul maxim al amenzii stabilit în Legea privind Banca Lituaniei (5 100 000 de euro, deoarece procentul de 10 % din cifra de afaceri anuală brută a instituției reprezenta o sumă mai mică de 5 100 000 de euro). Pentru fiecare dintre încălcările 1, 2, 3, 6 și 7, care au fost considerate grave, pârâta a stabilit cuantumul de bază ale amenzilor la 30 % din cuantumul maxim al amenzii, iar pentru fiecare dintre încălcările 4, 5 și 8, care au fost considerate încălcări mai puțin grave, pârâta a stabilit cuantumul de bază ale amenzii la 20 % din cuantumul maxim al amenzii. Pârâta a redus aceste cuantumul de bază, considerând că acestea erau disproporționat de mari în raport cu venitul brut al reclamantei și că aplicarea unor amenzi mai mici ar fi, de asemenea, o măsură eficientă pentru prevenirea încălcărilor.
- 12 Reclamanta a formulat o acțiune împotriva deciziei atacate în fața instanței de prim grad de jurisdicție. Prin decizia din 21 septembrie 2021, instanța de prim grad de jurisdicție a admis în parte acțiunea reclamantei și a redus amenda la 200 000 de euro, dar a respins argumentul reclamantei potrivit căruia în speță ar fi trebuit să se constate o încălcare unică și sistematică a Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.
- 13 Ulterior, reclamanta a declarat apel împotriva hotărârii instanței de prim grad de jurisdicție, solicitând (i) anularea părții din hotărârea instanței de prim grad de jurisdicție prin care s-a respins acțiunea reclamantei și (ii) admiterea în totalitate a argumentelor invocate de reclamantă în cadrul acțiunii în primă instanță. În cadrul

acestui apel, pârâta a solicitat instanței (i) anularea hotărârii instanței de prim grad de jurisdicție și (ii) respingerea apelului formulat de reclamantă.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 14 Reclamanta consideră că, în temeiul articolului 34 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, încălcările sunt calificate drept grave sau sistematice. Potrivit reclamantei, în caz de pluralitate de încălcări grave, trebuie stabilită o singură încălcare sistematică a legii și poate fi aplicată o singură amendă, al cărei quantum maxim este prevăzut de lege, pentru o încălcare sistematică [articolul 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului]. Reclamanta susține de asemenea că, potrivit unei interpretări literale a articolului 34 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, cazurile de nerespectare a unui set de cerințe (de exemplu, cerințele privind identificarea clientului și a beneficiarului prevăzute la articolele 9-15 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului) sunt considerate a constitui o singură încălcare gravă. Reclamanta susține de asemenea că decizia atacată, prin impunerea mai multor amenzi, încalcă principiul *ne bis in idem*. Întrucât încălcarea nu a fost calificată drept încălcare unică și sistematică, au fost aplicate mai multe amenzi pentru încălcări ale unor cerințe similare prevăzute la același articol.
- 15 Făcând trimitere la articolul 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, pârâta susține că unei instituții financiare i se poate aplica o amendă pentru cel puțin o încălcare gravă a Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, însă nu există nicio dispoziție similară în cazul unei încălcări sistematice și, prin urmare, o încălcare poate fi considerată sistematică numai atunci când au fost săvârșite și alte încălcări ale Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, astfel cum se prevede la articolul 34 alineatul 2. Pârâta arată că dispozițiile Directivei 2015/849 au avut ca scop consolidarea cerințelor în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru a reduce la minimum riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului în Uniunea Europeană și efectele negative pe care acestea le au asupra economiei și a sistemului financiar. Potrivit pârâtei, a considera mai multe încălcări grave legate de SB/FT drept o singură încălcare gravă sau o încălcare unică și sistematică ar fi, în principiu, contrar acestor obiective ale Directivei 2015/849. În opinia pârâtei, ar fi astfel în interesul instituțiilor financiare care au săvârșit mai multe încălcări legate de SB/FT ca încălcările să fie tratate ca fiind sistematice, iar instituțiile financiare să facă obiectul unei sancțiuni unice pentru aceste încălcări. Pârâta susține de asemenea că tratarea mai multor încălcări diferite drept încălcare unică ar face imposibilă individualizarea sancțiunii și că neindividualizarea amenzii aplicate pentru fiecare încălcare (fără a lua în considerare durata, gravitatea și alte circumstanțe ale fiecărei încălcări și fără a indica o amendă specifică) ar însemna că nu ar putea fi invocată o apărare adecvată.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 16 Instanța de trimitere arată că, în temeiul dispozițiilor articolului 59 alineatul (1), ale articolului 59 alineatul (2) litera (e) și ale articolului 59 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2015/849, unei instituții financiare i se pot aplica sancțiuni administrative pecuniare cu o valoare maximă de cel puțin 5 000 000 de euro sau 10 % din cifra de afaceri anuală totală, în cazul unor încălcări grave, repetate, sistematice, sau o combinație a acestora, în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolul 59 alineatul (1) literele (a)-(d).
- 17 Articolul 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului prevede că Banca Lituaniei are dreptul de a aplica unei instituții financiare o amendă cuprinsă între 2 000 și 5 100 000 de euro (în cazul în care procentul de 10 % din cifra de afaceri anuală brută reprezintă o sumă mai mică de 5 100 000 de euro) pentru încălcări ale Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, în cazul în care instituția financiară încalcă în mod sistematic această lege sau comite o încălcare unică și gravă a acestei legi sau încalcă legea în mod repetat în termen de un an de la data aplicării unei sancțiuni pentru o încălcare a legii. Trebuie arătat că modul de redactare a acestei dispoziții, și anume „în cazul în care o instituție financiară [...] încalcă în mod sistematic prezenta lege sau săvârșește o singură încălcare gravă a prezentei legi”, diferă de modul de redactare a articolului 59 alineatul (1) din Directiva 2015/849, care se referă la „încălcările entităților obligate care sunt grave, repetate, sistematice, sau o combinație a acestora”, iar articolul 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului se referă la „o singură încălcare gravă a prezentei legi”. Prin urmare, se ridică problema dacă, în speță, articolul 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului pune în aplicare în mod corespunzător articolul 59 din Directiva 2015/849 și dacă interpretarea dată de pârâtă articolului 39 alineatul 1 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului este conformă cu articolul 59 din Directiva 2015/849.
- 18 Instanța de trimitere arată că articolul 59 alineatul (1) din Directiva 2015/849 se referă la cazurile în care seturile de cerințe prevăzute la literele (a)-(d) sunt încălcate în mod grav, iar articolul 34 alineatul 1 punctele 1)-3) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului definește o încălcare gravă ca fiind o încălcare a dispozițiilor Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care pun în aplicare, printre altele, cerințele prevăzute la articolul 59 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva 2015/849, fără a preciza niciun alt element calitativ sau cantitativ al unei astfel de încălcări; articolul 34 alineatul 1 punctul 4) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului definește o încălcare gravă drept cazul în care o instituție financiară nu a instituit procedurile de control intern menționate la articolul 29 din legea respectivă.
- 19 Instanța de trimitere arată că, în opinia sa, modul de redactare a articolului 34 alineatul 2 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării

terrorismului, și anume „în cazul în care sunt constatate în mod simultan încălcări care acoperă mai multe seturi de cerințe [...]”, implică faptul că, pentru a stabili că există o încălcare sistematică în conformitate cu această dispoziție, este necesar să se stabilească faptul că au fost încălcate mai multe seturi de cerințe prevăzute de această dispoziție. Cu toate acestea, articolul 59 alineatul (1) din Directiva 2015/849 nu pare să impună ca, pentru ca o încălcare să fie considerată sistematică, să se constate în mod necesar că mai multe seturi de cerințe sunt încălcate, astfel cum se impune la articolul 34 alineatul 2 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Instanța de trimitere arată că, în speță, (i) încălcarea mai multor seturi diferite de cerințe și (ii) încălcarea repetată a unui set de cerințe prevăzute la articolul 34 alineatul 2 punctul 2) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului au fost identificate și tratate de pârâtă ca fiind încălcări sistematice distincte, care au făcut obiectul unor amenzi distincte.

- 20 Instanța de trimitere arată că dispozițiile Legii privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, a căror încălcare a fost constatată prin decizia atacată, pun în aplicare diferite dispoziții ale Directivei 2015/849. De exemplu, la stabilirea încălcării 3, au fost identificate încălcări, printre altele, ale articolului 14 alineatul 3 punctele 2) și 3) din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care pun în aplicare dispozițiile relevante ale articolului 20 din Directiva 2015/849. În ceea ce privește încălcarea 4, au fost constatate încălcări ale articolului 9 alineatele 13 și 14 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, de punere în aplicare a articolului 13 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2015/849. La stabilirea încălcării 6, s-a constatat o încălcare, printre altele, în legătură cu articolul 16 alineatul 2 din Legea privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului prin care au fost puse în aplicare articolele 33, 34 și 35 din Directiva 2015/849.
- 21 Instanța de trimitere arată că textul Directivei 2015/849 nu conține o definiție detaliată a încălcării sistematice sau grave și că articolul 5 din Directiva 2015/849 prevede că „[s]tatele membre pot adopta sau menține în vigoare dispoziții mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru a preveni spălarea banilor și finanțarea terorismului, în limitele dreptului Uniunii”. În plus, articolul 59 alineatul (4) din Directiva 2015/849 prevede că „[s]tatele membre pot împuternici autoritățile competente să impună tipuri suplimentare de sancțiuni administrative pe lângă cele prevăzute la alineatul (2) literele (a)-(d) sau să impună sancțiuni administrative pecuniare care depășesc valorile menționate la alineatul (2) litera (e) și la alineatul (3)”. Astfel, statelor membre li se acordă o anumită marjă de apreciere pentru a adopta dispoziții mai stricte în limitele stabilite de dreptul Uniunii. Cu toate acestea, este îndoielnic că aceste dispoziții ale Directivei 2015/849 pot fi interpretate în sensul că acordă statelor membre o marjă de apreciere pentru a adopta dispoziții de drept național în temeiul cărora autoritatea națională competentă poate aplica mai multe amenzi pentru încălcări constatate în cursul aceleiași inspecții, fiecare dintre amenzi fiind calculată în conformitate cu limita maximă prevăzută de dreptul național (în speță 5 100 000

de euro), în cazul în care se constată încălcarea cerințelor prevăzute la articolul 59 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva 2015/849.

- 22 Întrucât articolul 59 alineatul (1) din Directiva 2015/849 se referă la cazuri de „încălcăr[i] [ale] entităților obligate care sunt grave, repetate, sistematice, sau o combinație a acestora, în ceea ce privește cerințele prevăzute” la literele (a)-(d) ale acestui articol, iar articolul 59 alineatul (3) litera (a) prevede că statele membre se asigură că, în cazul în care entitatea obligată în cauză este o instituție de credit sau o instituție financiară, se pot aplica sancțiuni administrative pecuniare cu o valoare maximă de cel puțin 5 000 000 de euro sau 10 % din cifra de afaceri anuală totală, instanța de trimitere consideră că, în cazul în care se constată încălcarea menționată la articolul 59 alineatul (1) din Directiva 2015/849, aceasta ar trebui să facă obiectul unei sancțiuni administrative pecuniare unice, al cărei quantum maxim este prevăzut la articolul 59 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2015/849. În cazul în care ar putea fi aplicate amenzi distincte pentru fiecare dintre încălcările concurente prevăzute la articolul 59 alineatul (1) din Directiva 2015/849, quantumul maxim total al amenzilor concurente ar putea fi cu mult mai mare decât quantumul maxim al amenzii prevăzut la articolul 59 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2015/849 și este discutabil dacă o astfel de situație ar fi conformă cu principiile securității juridice și proporționalității.

DOCUMENTUL